

Χωρίς δίκτυ ασφαλείας

Της **ΓΙΟΥΛΗΣ ΕΠΤΑΚΟΙΛΗ**

Είναι από αυτές τις ειδήσεις που κάνουν την καρδιά σου να σφίγγεται, που δοκιμάζουν τις αντοχές σου στον πόνο, στην απελπισία, στην απώλεια, στη μοναξιά. Ένας 84χρονος οδηγός που κινούνταν επί της οδού Νεοπολέμου στο Παγκράτι παραβίασε την προτεραιότητα και συγκρούστηκε με νομίμως διερχόμενο όχημα από την οδό Ιλιάδος. Στη συνέχεια έχασε τον έλεγχο και παρέσυρε μια 71χρονη πεζή, μητέρα ενός κοριτσιού ΑμεΑ. Το κορίτσι είχε μόνο τη μητέρα του στον κόσμο· ο πατέρας του είχε πεθάνει.

Ναι, είναι ένα από αυτά τα αδιανόητα χτυπήματα της ζωής, που λες και τα πάντα συνωμοτούν για να κάνουν την ήδη σκληρή ζωή ενός 32χρονου κοριτσιού ακόμη πιο αβάστακτη, ακόμη πιο οδυνηρή. Βέβαια, μια πολιτεία με πραγματική φροντίδα και ειλικρινές ενδιαφέρον για τα άτομα με αναπηρίες, με οργανωμένες δομές και κοινωνικά προγράμματα, ακόμη και τόσο αντίξοες συνθήκες θα μπορούσε να τις μετριάσει, να βελτιώσει κάπως την αφόρητη καθημερινότητα.

Ομως η Ελλάδα δεν είναι μια τέτοια χώρα. Στις 3 Δεκεμβρίου, Εθνική και Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία, η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία, που εκπροσωπεί 600 σωματεία και συλλόγους, παρουσίασε τα ευρήματα ποσοτικής έρευνας που αποτυπώνει μια εικόνα αρκετά ανησυχητική για τα άτομα με αναπηρία στη χώρα, τα οποία αντιπροσωπεύουν στο 10% του πληθυσμού και, όπως αποτυπώνεται στην έρευνα, αντιμετωπίζουν σημαντικά εμπόδια όσον αφορά την πρόσβαση

στην υγειονομική περίθαλψη, στην εκπαίδευση, στην απασχόληση, στη συμμετοχή στην πολιτική ζωή.

Οκτώ στους 10 ερωτηθέντες στηρίζονται στην οικογένεια για βασικές καθημερινές ανάγκες. Μόνο το 3,3% έχει πρόσβαση σε προσωπικό βοηθό, μια υπηρεσία καθοριστικής σημασίας για την ανεξάρτητη διαβίωση. Τέσσερις στους δέκα έχουν βιώσει κάποιας μορφής κακοποίηση. Ως προς την προσβασιμότητα, η έρευνα έδειξε πως 6 στα 10 άτομα συναντούν συχνά εμπόδια σε δημόσιες υπηρεσίες, δομές υγείας και κοινόχρηστους χώρους, ενώ το 72% δεν διαθέτει υποστηρικτική τεχνολογία για πρόσβαση στο Διαδίκτυο. Τα στοιχεία για

Αποτελούν το 10% του πληθυσμού τα άτομα με σωματική βλάβη, αλλά είναι αόρατα, ζουν αποκλεισμένα.

την εργασία είναι ακόμη χειρότερα. Το 82% των νέων δεν έχει εργαστεί ποτέ και το 25% ζει με οικογενειακό εισόδημα έως 600 ευρώ.

Οποιος πιστεύει ότι έχουν γίνει βήματα για τα άτομα με αναπηρίες στην Ελλάδα ας κάνει το πιο απλό πείραμα. Ας βγει μια βόλτα στους δρόμους της Αθήνας. Το μόνο που θα βρει είναι εμπόδια παντού, κακοτεχνίες, αναρχία στον δημόσιο χώρο, όλα αυτά δηλαδή που κάνουν τα άτομα με σωματική βλάβη να νιώθουν ανάπηρα, αόρατα και να ζουν αποκλεισμένα χωρίς η πολιτεία να τους παρέχει ένα δίκτυ ασφαλείας.